

קד ימה

צבתוך חד = פעמי

יצא ע"י הסתדרות „ברית תרומפלדור“ בקובל.

ה ת ו כ ז :

- אז מאת המסקדה
- בז מיין גרוס צו אייך — — — א. פראפעס
- גז עקשנות — — — — — זליג לרנר
- דז השלשה... (שרטוטי עמרין) — — — — — איזיק רמבה
- הז Pro patriae bona — — — — — י. ווירניק
- וז דרישות הזמן — — — — — דב בן ימיני
- וז הידעתם? — — — — — י. אל-עמי
- וז יובל החמשים של „חבת ציון“ — פנחס פריט
- וז אונזער הכשרה עבודתית — — — — — י. יונדף
- יז צו דער בעמאָרעטייענדער עליה — א. אקלרוד
- יאז די אויסגאָבן פון 5-טן רעזיוו. צוז. יצחק צימרינג
- יבז ליבע ערקלערונגען... — — — — — ר.
- יגז די נאָכט פון לאַנגן טעסער" — צבי וואהל
- ידז מיר וועלן זיגן! — — — — — ש. שיכמאן
- טוז קדימה הבי"ח — — — — — י. יף.
- טוז חזון... (פרודיה) — — — — — א. בן-אליהו
- יזז המגן עברי חדש — — — — — י. וק.
- יחז פראָג און פראָגער יודן — — — — — ישראל געלער
- יטז ברית-הרצל רעסאָרמיסטן — — — — — א בית"רי
- כז הפנישה הגלילית לבי"ח בקובל
- כאז ד"ר אליהו ברונברג ז"ל — — — — — שלייסטיין
- כבז תשובות המערכת
- כגז סודעות ושונות.

K O W E L
G R U D Z I E Ń
1 9 3 1

ל ב ו ל
ט נ ט
ה ר צ " ב

בעד תוכן המודעות
אין המערכת
א ח ר א י ת

מחיר הגליון:
50 פרוכות
עם המשלוח 60 פר.

ק ד ר מ ה

4 309.4
קדוון

עתון חד = פעמי.

יצא ע"י הסתדרות "ברית תרומפלדור" בקובל

בעריכת ירחמיאל ווירניק.

תרצ"ב.

טבת.

קובל.

מאת המפקדה.

ועתה הננו חוגגים את חגנו, — חג יובל הרביעי לקיום קננו. חגנו זה הוא גם חג לכל הנוער הלאומי בעירנו, הנוער המבין את עמו ושאלותיו, היודע את תפקידו בתחית עמו והדואג למלא תפקידו באמצעים המנוסים והמוכילים אל המטרה.

חגנו זה הוא חג לנוער הלאומי, הרוואה בא"י את מקום המפלט האחרון, שבו שאלת היהודים תפתר — את מדינת היהודים בשני גדות הירדן.

ולכבוד יום חגנו זה הננו מוציאים את עתוננו.

והנוער הציוני האמתי ימצא בעתוננו זה את ידיד נפשו, הוא את דרכנו יכיר לדעת, אתנו ילך ודרכנו תהי גם דרכו.

סובב, הולך ומתגלגל גלגל הזמן הגדול הממהר את מעוף מרוצתו כצל עובר. והנה חיש קל עברו כבר ארבע שנים מעת הוסד הקן המקומי של "ברית-תרומפלדור".

בחדר קטן של ד' על ד' התאספה קבוצה קטנה בת שבעה אנשים ולאור נר אחד ירו את אבן הפינה ליסוד קן ב"ת. והקבוצה הקטנה הזאת הלכה הלך וגדלה, הלך ורב ובמשך הזמן קמה הסתדרות כבירה, אשר מונה עתה 300 אחים ואחיות, הנושאים ביד רמה את דגל תחית העם והמולדת.

מחרמים היינו כשהתחלנו לארגן את הקן, ולא חלמנו מעולם, שבזמן כה קצר יפרח וישגשג כחנו כל כך. לא חלמנו מעולם, שבזמן כה קצר יעלה בידנו לרכו את מיטב הנוער העברי ולהרים את דגלנו גבוה, גבוה.

40 40

כית הספרים הלאומי
יאוניברסיטת
ירושלים

מײַן גרום צו אייך.

נישט זיין דאָרט וועט די פאָן דינען אלס בעשיצער.
 איך ווייס נישט וויפל מאָל דער קאָולער קן וועט נאָך
 ביז יענער צייט מוזן פּייערן וויינע יאָר-יובילעען, אָבער איין זאָך
 ווייס איך אַז דער ברית תּרומפלדור, און בתּוכם אויך דער קאָוו-
 דער קן, האָבן שוין און וועלן נאָך ביי דער אַרבעט פון דער
 שאַפונג פון יודענשטאַט אַ גרויסע ראָלע שפּילן. אפשר דעם
 ערשטן סידל.

פּייערט ימים טובים און זאָלן זיי ווי אַ בליץ דורכשניידן
 די פינסטערע געדיכטע וואַלקן. עס וועט אויסברעכן אַ רעגן, מיט
 אַ דונער און האָגל, שוואַכע וועלן פּאַלן, אָבער — עס וועט,
 דורכשניידן די פינסטערניש און באַלייכטן אייך דעם בליק פּאַר-
 אויס מיט זיכערע און פעסטע שריט, צום ענדציל.
 נאָכן רעגן איז די לופט אזוי רייך, די אַרבעט אזוי געשמאַק...

קאָוועל, אַ קליינע שטיק געשיכטע. אונזער הכשרה אַרבעט
 האָט זיך אָנגעהויבן ביי אייך.
 מיט צוויי יאָר צוריק זענען זיך צונויפגעקומען די ערשטע
 אחים צו פּאַרן קיין קלעסאָואַ.
 עס גייט דאָ נישט אזוי אין דער הכשרה נופא ווי אין דעם
 וואָס מיר האָבן געמאַכט דאָן די ערשטע שריט כדי דעם פּוילישן
 בית"ר דעם וועג קיין ארץ ישראל פריי צו מאַכן.
 זייט שטאַלץ דערמיט.

און פּירט ווייטער די גאָלדענע קייט. די הכשרה איז נאָך
 נישט גוט, די פּאַרזונגען און שטערונגען, וועלכע די ענגלישע
 רעגירונג מאַכט — נישט קיין גערעכטע.
 אָבער פּאַרצערייטן, כדי עולה צו זיין וועלן מיר דאָך אַלע
 מאָל דארפן.

געדענקט דאָס און אין דעם הינזיכט זאָל אייער ווייטערדי-
 קע אַרבעט געפירט ווערן.
 פּאַרבערייטן אויף אַלע געביטן, ערציען דעם סילבלוטינגן,
 נאַנצן און געזונטן בית"ר.

מײַן גרום צו אייך, ליבע אחיות און אחים!

מײַן גרום צו אייך אחיות און אחים פּין קאָולער קן.
 און אַ דאַנק, אַ דאַנק דערפאַר, וואָס איר האָט מיט אייער פּייע-
 רונג מיך און אויך זיך אַרויסגעריסן אַ ביסל פון דעם ביטערן
 „היינט“, דערמאָנט אן דעם „געכטן“ און רופט צום „פּאַרגן“.
 דאָס הייסט נישט, אַז מיר אַנטלויפן פון היינט, האָבן מורא
 פאַר אים. ניין. מיר קענען נישט מורא האָבן פאַר אים, ווייל מיר
 האָבן אים ערוואַרטעט. מיר האָבן ערוואַרטעט די אַפּאָטיע אין די
 ציוניסטישע רייזע, דאָס פּאַלן פון די חכמות אין די ציוניסטישע
 פּאַנדן, געשלאָסענע טויערן. מיר ערוואַרטן נאָך ערגערע און
 ביטערע צייטן.

און דאָך פּייערן מיר ימים טובים. דאָ אַ פּאַנצן-איינוועהונג,
 דאָ אַ פּנישה, דאָ אַ יוביליי. היינט פּייערן מיר אייער 4 יעריגן
 יוביליי און דאָרט ביי די אַנדערע?

וואָס איז דער אונטערשיד צווישן זיי און אונז?
 דער גלויבן אין דער גרויסער זאָך.
 זיי האָבן דעם גלויבן צו גאַרנישט געמאַכט, אים ביי זיך
 אַליין פון האַרצן אַרויסגעריסן. דער פּרינץ האָט זיך אין אן אַרע-
 מאַן פּאַרוואַנדלט.
 נאָכגעגעבן אן קאַמף איין פּאַזיציע נאָך דער צווייטער,
 ביז זיי זענען געקומען צו דעם מינימום. קליין קאַלאָניזאַציע. אײ
 מיט אַ יודישער מינדערהייט.
 און אַט רייסט מען זיי אפּילו דאָס קליינע ארויס. פּוסט,
 אַן יעדן אינהאַלט און האַפּנונג בלייבן זיי.

ביי אונז איז דער וועג געווען אַ פּאַרקערטער. פון טאָג
 צו טאָג איז געוואָקסן ביי אונז דער גלויבן אין דער ציוניסטישער
 זאָך אין איר גרויסן אומפאַנג. און געפּלאַנצט האָבן מיר דעם
 גלויבן צווישן אונזערע חברים.

דעריבער האָבן מיר קיין מורא נישט. דעריבער קענען מיר
 זיך ערלויבן צו פּייערן ימים טובים ביי די שווערסטע צייטן.
 און אונזער גלויבן זאָגט אונז: עס וועט נאָך קומען אַ טאָג, ווען
 ארץ ישראל וועט באַפּרייט זיין דורך אירע קינדער, ווען די פּאַן
 פון דער יודישער מלוכה וועט הויך הויך פּלאַטערן, רופן צו זיך
 די יודן פון דער גאַנצער וועלט. און פאַר די העלכע וועלן נאָך

עלה נעלה ונבנה!

עקשנות.

נוצלים את השערים ואוסרים עליהם את הכניסה במוסדות העליון. נים של הציונות.

אפשר להגדיל רשימה זו פי כמה וכמה. הנה גדול משונה זה „ברית-שלום“, היכן הוא אפשר, אם לא בקרקע הפקר החסרה יד מנכש... ונגע השמאל עד לצבעיו האדומים מדוע הוא הולך ופושע בבשרנו, האם לא משום שאין האומיל החד לעשות את הנתות הדרוש?

גם בפוליטיקה הארצית שמיטה. משצר כלכלי נורא עובר לארכה ולרחבה של מדינתנו והוא מכלה את זעמו ביהוד באוכ- לויסין היהודים והנה רק קול ענות חולשת תגיע לאונינו. עושים מעט רעש למען צאת ידי חובת הפעוזה וחסל.

מאד אפשר שחיים אנו בחקופת-מעבר. בזמנים כאלה יקרה שמשתנים סדרי האומה. יתכן שהרשלנות דהעידנא אינה אלא הכנה פנימית, אגור כחות להתקפה הבאה. אפשר, אולם אם לעסק- נינו הקשישים ומנהיגינו הרשמיים מותרת הפסקה מעין זו, הרי אסורה היא בהחלט אצל הנוער. כאן אין מקום וזמן להפסקות. שירת הנוער זוהי פעולה ארוכתאף בלי רגע של נפיטה, בי על כן נוער הוא.

אם אצל „הגדולים“ חדל לרגע החזון הנה אי-אפשר לו לנוער להתקיים אפילו שעה אחת בלי חזון. לכל אברי הגוף מותר פעם להנפש ולנוח, יוצא מן הכלל הלב, שאינו חודל לרגע מל-

טוילה טובה אחת היתה לעם ישראל ועקשנות שמה. הודות לה מתקים עמנו עד היום הזה. עמים עצומים, מדינות ומלוכות ירדו לתהום הנשית, נמחקו מעלי אדמות, רק עם-ישראל, לרגלי קשיות-ערפו, נשאר חי וקיים. שום רוחות רעות ומזיקות לא יכלו לקעקע את יסודו. הוא אמנם טולטל הרבה, כאותו הכדור בידי ילדים משחקים, שובבים, אולם הכדור נשאר שלם.

כזו היתה סגולתנו המבורכת. היא הפלחה אותנו משאר עמי התבל. עליה היתה גאותנו, אותה מנינו לתכונות אפינו החיוביות ביותר, הנעלות.

והנה נראים הדברים כאילו נתקלקל דבר מה בגוף עמנו. במקום העקשנות שלנו הולכת ומשתרשת בתוך הפסיכיקה היהודית פשרנות רוחנית. נעלמה הקנאות היהודית, שהיא תולדת או אב העקשנות, ובמקומה מתפשטת רשלנות חילונית. צאו והראו כמה גדולה העוובה בכל שדות ומקצועות חיינו הלאומיים והחברתיים.

בית-הספר העברי מתקים בנס, קיומו תלכה על חשערה - ואין דואג. הסתדרות הציונית הולכת ומתנונת, דופק החיים שלה עוד מעט יעמד מלפעם - ואין שם לב, באנגליה הגיע לשלטון מפלגת הקונסרבטיבים, הממשלה מורכבת ברובה מידידי הציונות, אולם אין מי שינצל את ההזדמנות. פשוט. אינרציה גמורה, רש- לנות בטלנית התנמנמות. אין עקשנות אין קנאות. ואלה שרוצים לדלות את מיי-המנחות הללו ורצון הפעולה בקרבם - בפני אלה

אייוק רמבה.

השלשה...

(שרטוטי-עפרון).

אנגליה העניקתנו מכל טוב. זו שנתנה לנו את הצהרת באלפור, נתנה לנו גם את „הספרים הלבנים“ של טרטרשיץ ופספילר, את ועדות החקירה של שאו וסימפסון, והיא הנתה אותנו בשלשת הפקידים העבריים הגבוהים בממשלת ארץ-ישראל - בהרברט סמיואל, גורמן בנטוויטש וחיימסון - שלשתם ממעיה של אנגליה יצאו.

בכה בכינו על הפקידים האנגלים הצוררים, נאנקנו קשה תחת לחץ האדמיניסטרציה הבריטית הציונית אותנו, והנה וכינו לקבל שלשה פקידים, רפי-המצלה וגבוהי-החש, שצור מתצבתם ישראל, והם צריכים היו לסתום את פיות הצועקים חטט על הפוליטיקה האינטימית של הממשלה - והרי מנינו שלשה פקי-

דים גבוהים ושלשתם יהודים לאומיים, נאמנים לציונות ומסורוים לצמ וארץ.

נהיה נא ישרים עם עצמנו ונודה בגלוי: שלשתם היו לפנים ציונים, ואולי עוד יבואו ימים ויתחרטנו על עזונותיהם הראשונים, אולי עוד ישיבו אלינו וזקנתם תכפר על על ילדותם. הרברט סמיואל - וכלום יש צורך שנציג לו תפודת-עשירות? הוא הכניס את חייצמן וסקולוב לפלטרין של הוד ממשלת בריטניה הגדולה ועזר לנו בהשגת הצהרת בלפור. גורמן בנטוויטש - ממשחה יהודית מיוחסת. אביו היה מן הציונים הראשונים שנספחו אל הצל עוד בשנות הרומנטיקה בתנועה, וחיימסון - מי זה יהן לפקפק בציוניותו? שאלו את פי מדוינו, וינכדם מי היה חיימסון. וכבר את שלשתם הכרתם, את שלשת העברים אשר באו ארצה ישראל מטעם הממלכה הבריטית לחקים בית לאומי לעם ישראל. כמעט כעת ובעונה אחת באו שלשתם ארצה, והרי השמחה בטעו- נינו. יהודים ברכו ברכת „שהחיינו“, עברים נפלו אחד על צואר-

עליה לארץ-ישראל - הנוער. שמירה על כבוד ישראל - הנוער.
 בית"ר נוצרה בכדי לעמוד על משמרתם של התפקידים הגדולים
 ולגשםם בחיים. אם תרצו הרי הדור בית"ר ואידאל "בן הנסיך"
 פרושם יצירת טיפוס עברי טהור בעל סגולות עבריות ותכונות-נפש
 עברית וזה וסמניהן האסינניים של אלה הרי הם קנאות שאינה
 יודעת משרות וותורים ועקשנות בלי-גבול, המגיע עד לידי התמס-
 רות גמורה ובטול-האני.
 תחית העקשנות טפוח הקנאות - אלה הם יסודות התנועה
 הלאומי בכלל והתנועה הבת"רי בפרט.
 תחי העקשנות העברית!

פעם ולהשמיע את הד החיים התוססים בקרבנו.
 נגד הרשלנות המתחילה להתגנב גם בתוך שורות הנוער
 החובה לצאת במלחמה נלויה.
 אמור לא לנוער לומר על תג אחר של אות אחת מתורתו
 ואפילו על ערקתא דמסאנא, שנהרגים עליה מן הדין. אין ותו-
 רים! על הנוער למלא עכשיו תפקיד המצורר.
 העברית בסכנה - על הנוער לשמש תרים בפני זרם האת-
 בוללות, החודר לתוך חיינו ולהגן על קיום שפתנו. הספר העברי
 הולך ופלה מן הבית היהודי - על הנוער להשיב לו את מקום
 הכבוד שלו בתוך בית-ישראל. צבודה לאומית צנויה - הנוער.

ירחמיאל ווירניק

Pro patriae bona...

ובשארן עם איל סביב אליו חפז,
 נחבא קול אלוים, נבלש רעמו העז...

וממילא הולך ונחלש מעט מעט גם הצורך הפנימי בפתרון
 כזה ואת מקומו תופס שויון נפש ויאוש קר.
 צירי האגף השמאלי היו שבעי רצון אחרי מעשה כזה
 ואחרי, שהודיע הנשיא מוצקין, שהקונגרס תם ונשלם, שהציונות
 כבר נקברה, זכרו את שיר "התקוה" ונחנו בשיר קולכם. לא קול
 ענות תקוה ותוחלת, לא קול מעורר לעבודה היה השיר הזה, כי
 אם "קדיש דרבנן" על הקבר הפתוח של הציונות ההרצלינית.
 ובלב הציוני מתעורר רעיון מר וטרגי:
 אבדה, אבדה הקוחנו,
 זאת התקוה הנושנה".

ה. נ. ביאליק.
 החרוזים האלה של ביאליק עולים על הניוני, בשעה, שאני
 קורא את תולדות הקונגרס הציוני ה"ו, שהתקיים לפני כמה חד-
 שים בבזל.
 הקונגרס הזה הוא הראשון בתולדות הציונות, שרמס בלי
 חמלה את האידיאלים הכי נשגבים וקדושים בשביל ישראל סבא.
 הקונגרס הטרגי הזה קצץ בלי חמלה את התקוות המזהירות
 ואת האמונה החזקה באפשרות פתרונה הנמור של שאלת היהודים

וכאב. הוזה הנציב שאליו התפלגנו וממנו קוינו לגדולות? סבה
 מוסרית אנישה הופה הישוב העברי בארץ, נכוח ברותחין - ואף
 על פי כן: לא יאומן כי יספור, כשנדוע בארץ הרבר שסמואל
 עומד לעזבה, פנתה אלינו משלחת הועד הלאומי ליהודי ארץ-יש-
 רא"ל והתחננה לפנינו כי יאית להשאר, סמואל לא יכול היה
 להשאר, אבל העובדה האופיונית במקומה עומדת והיא מלמדת
 אותנו הרבה.

נורטן בנטוויטש - היועץ המשפטי של ממשלת ארץ-
 ישראל, אחר הפקידים הגבוהים אשר בארץ, המיניסטר לעניני
 המשפטים. מיד בבואו ארצה נספח לחברותא של נגיד המכללה,
 הד"ר מנגס, ויעשה לראשי המדברים ב"ברית שלום". אבל אין
 לזיקן אדם על מחשבותיו ורעיונותיו, מעשיו יוכיחונו. אחרי
 מאורעות הדמים בארץ באב תרפ"ט, אחרי מעשה חברון וצפת,
 לשמעם יחדר כל לב יהודי ויסמר בשרו. אחרי אשר נפלז יותר
 ממאה חללים אשר קדשו את שם ישראל בירושלים ובחיפה, בתל-

רעהו ויבכו מרוב חרדה. הגה זה היום עשה ד' נגילה ונשמחת בו.
 וחנה באה המציאות המרה וטפחה על פנינו:
 הרברט סמיואל - נציב יהודה הראשון, הכוזבנו מרה.
 ימו ממלתו בארץ היו ימי-ועם, הכדוך-נפש, כאב בלתי-פוסק
 ודאבון-לב נורא. מי יטנה ומי יספור את "מפעליו" של סמיואל
 בארץ - נתן הנינה לפושעים ויושב על כנו בתור המופתי
 הראשי לעדת המושלמית בארץ וזוהי משרה ממשלתית גבוהה ומש-
 כורתו משתלמת מקופת הממשלה, ז. א. מכספי המסים
 שהיהודים מכניסים) את הוסייני, הרי זהו המופתי איש-הדמים,
 מיודעני לא מתמול-שלושם, סמיואל סגר את שערי הארץ בפני
 עליה עברית, הוא היה האיניציאטור של המועצה הארצית, הרי
 זהו הפרלמנט ששמו הולך לפניו, סמיואל העליב קשה לא אחת
 ולא שמים את הישוב העברי והניח אבני-נגף על דרך בנין הבית
 הלאומי.
 הרברט סמיואל הלך והשאר ישוב מלא מרירות, צער

מגורים ומחממים היינו כשהתחלנו ליצור את התנועה ולא חלמנו מעולם, שבזמן כה קצר ישגשג ויפרח כחנו כל כך. והיום אנו עומדים בטוחים לפני הצבור העברי והציוני, גדולים בכמות ועשירים באיכות, וזהו אולי הפלא הכי גדול, שהראתה התנועה הציונית.

מה היא הסבה של כחה והשפעתה של „ברית תרומפלדור“? מה הוא אותו הכח הדינמי, המושך אליו את הנוער העברי ומאין הנהגה? שאלות כאלה שואלים מתנגדנו ומשתדלים למצא פתרונים לסבה, שהנוער עזב את שורותיהם ובא אלינו. הם מראים על הסבות הכלכליות הקשות ומגפת הפשיום, כביכול, על השטחיות של הנוער בימינו, אבל את הסבה האמתית, את הסבה הנכונה שכחו – את הציונות.

רוב הנוער העברי נסחף אלינו, מפני, שהרגיש את כל כובד האחריות המוטלת עליו ביחס אל עמו, אל אידאולו הלאומי ואל קניניו הגדולים. אם בן נאמן אתה לעמך ולמולדתך, הנך מחויב לותר על כל רעיון, שאין לו קשר עם הציוניות, כי אלה הם דרישות העם והמולדת

Pro patriae bonal

חוק פסיכולוגי הוא, שאם אדם אינו מצמצם אל כל כחותיו ומחשבותיו בדבר אחד, אי אפשר לו, שיצליח בדבר זה. אי אפשר לחבר אל הרעיון הציוני עם אידאליים אחרים, ואי אפשר לעבוד לשני רעיונות כאחד. כל ציוני, שירצה למלא את התפקיד הזה, לעבוד לטובת הציונות וגם לטובת הרעיון הסוציאליסטי, יפור את „ציוניותו“ על שבעה ימים ולמרות רצונו הטוב, אי

חברי האגף השמאלי נקשרו בקשר אמיץ אל הסוציאליזמוס ועל מזבח הרעיון הזה הקריבו את הציונות. לא הועילו הוכחותיו הצודקות של ז'בוטינסקי, לא השפיעו גם קריאותיו, הקורעות לב של בודנהיימר הישיש, כי

„בשאון עם אויל סביב אליי הפז,

נחבא קול אלהים, נבלע רעמו הצז...“

בזל. בעיר זו השמיע לפני שלשים וחמש שנה יוצר הקוני-גרסיס, הרצל, את רעיונו הנשגב, רעיון המדינה העברית. עברו שנים ובעיר זו התקום גם הקונגרס הציוני הי"ז, באולם על הבמה עגמה בהדר גאון מלכותה תמונתו של המנהיג. נואמים עלו על המדרגות ובצלילי פה מאומנים דרשו דרשות ההספד ליום האזכרה העשירים ושבע של המנהיג הגדול, ואחרי כך... אחרי האזכרות וההספדים שכחו את הנערץ ורמסו בלי חמלה את רעיונו הנשגב, שבעדו הקריב את שנתיו המעטות, את לבו הנשבר ואת שיא חלומותיו. האין כל זה כאב אחד גדול ומר?

יאמרו מה שיאמרו, אבל יחס כזה אל הרעיון של שר האזכרה מה איננו אפשרי אצל עם אחר, מלבד אשר אצל גולים וסורים אבודי טעם ונטולי נשמה.

אולם אל נא להתיאש. בין רבבות הציונים, ששכחו את הרצל ואת תורתו, נמצא מחנה גדול ועצום ושמו „ברית-תרומפלדור-הור“. חברי „ברית-תרומפלדור“ מאמינים באמונה שלמה ברעיון הנשגב של המנהיג הגדול ועל מזבח הרעיון הזה הם מוכנים להקריב את נפשם ודםם. והמחנה הזה הולך וגדל, הולך ורב, ועוד מעט יהיה הכח השולט בהסתדרות הציונית.

החוק לבלי עבור עליו אף על קוצו של יוד. מעשה אכזריותו וזדון לבו יסופרו גם הם לדורות הבאים, כי היה היה יהודי, פקיד שממשלת ארץ-ישראל, ציוני לפניו, אשר התעלל בעולים ארצה, רמס ברגל גאווה את הרגשות הנעלים של העברי שלא נואש מעו-לם מציון, פקיד יהודי האחראי בעד דם נפשות טהורות ונקיות, אשר עזבו את הגלות ויבואו לגור בציון, בציון שלהם, שציון של ישראל מימי קדם ועד לעולמי ועד – והוא, חיימסון היהודי, חתם את גור דינם לצאת מן הארץ, לעזוב את אדמחם – ותשובת העברי הנאמן, המורדף על יהדותו גם בארץ-מטרתו, היתה על-י-תו כטהרה השמימה. הרי תזכרו את מעשה יהודה כהן מסלוניקי, אשר בחר למות בארץ ולהצית באש את גופו מאשר לשוב לגולה – וספר מספרו לצנינים אהריכם ולבני-צנינים ולדורות הבאים את כל אשר עולל לנו, לעם ישראל, חיימסון – הפקיד היהודי במס-עלת ארץ-ישראל ושמו ישרא לראון עולם בתולדות מלחמות ישראל על שחרורו.

חיימסון עדיין יושב על כנו. ועוד יוד נטויה לתרע ולהצור.

אביב ובחולדה – נמטר דין הערבים הרוצחים והפורעים בידי היועץ המשפטי של ממשלת א"י, בידי נורמן בנטוויטש – והוא... היש צורך לספר לכם מה היה גורלם של הפורעים? ביום משוט-טים בחוצות הארץ הרוצחים, שידיהם מנואלות בדם קדושים, ואין דורש משפט. נורמן בנטוויטש ידע לנהוג אתם לפניו משורת הדין כי על כן יהודי הנחו וחשש שמא יחשדהו ב„שנאה לערבים“.

בנטוויטש עזב את הארץ, לא מרצונו, כי אם מרצון הער-בים, שהיה הטוב והמיטיב להם ובוראי קראחם זה לא כבר בעתונות את גלוי-דעת הממשלה בפרלמנט האנגלי בענין פטוריו של בנטוויטש. העלבון גדול, כי הרי פטרוהו כאשר חוסר מגזע ישי הוא, אבל – לא נבכה להולך. וכאן – טוב גדולה תאניה ואניה במחנה ציון: נורמן בנטוויטש. „הציוני הנלהב והיהודי היקר“ הודח ממשרתו ולא יוסף לכהן פאר בהיכל „סמידה“ שפקחה בארץ את עיניה לכול הערכים.

וגם זה לדורות הבאים אהרינו...

ויצמוד השלישי – חיימסון – ראש מחלקת העליה של ממשלת א"י. מי זה ימלל „גבורותיו“? פקיד מסור הית, שמר על

באמת לפני עיניו המכוונות לאופק עומדת מלכות ולא ניטו - הוא מוכרח לותר על כל רעיון שאין לו קשר עם הציונות ולהקריב את כל מרצו רק לטובת אידיאל אחד - בנין המלוכה העברית!

ואם בשם „פשיסטיים“ יש לכנות אנשים, המאמינים באמונה שלמה ברעיון הציוני, והמוכנים להקריב בעד הרעיון הזה את נפשם ודמם, אם בני אדם כאלה יש לכנות בשם „פשיסטיים“, אז אין אני יודעים לעצמנו שם כבוד יותר נאה מזה...

הנוצר „הפשיסטי“ הזה זקוף הקימה וחדור אמונת העפלה - רק הוא, רק הוא יביא חרות לארצו וגאולה לעמו!

אפשר יהיה „ציוניות“ זו, שתהא שלמה וגמורה, ולכן הננו מתנגדים בכל תוקף לסוציאליזמוס, שהנהיג סם המות בשביל בנין המדינה. אסור לו לציוני להקריב אפילו גרעין של אנרגיה בשביל הרעיון הסוציאליסטי. אי אפשר לדמות את עמנו הנדפא אל עמים אחרים, מפני שאנו היהודים נמצאים במצב מיוחד, שונה מזה של כל שאר העמים. אנו מוכרחים לאזור את כל כוחנו כדי לקבל מה שכבר היה ומה שיש לכל שאר העמים, אנו מוכרחים ראשית להגשים את הרעיון הציוני - להקים בשביל עמנו את המדינה, ואז נוכל להשתתף במלחמה לטובת רעיון אחר.

הנוצר העברי הבין את זה. הנוצר העברי בא לידי מסקנה, שאם ברצונו להתרוסס מהשפלות הלאומית והמדינית, אם

דב בן - ימיני.

דרישות הזמן.

שיטה בחלוקת הכחות, אין דאגה למחר.

רבים מאתנו רואים כיום את המוצא היחיד בפעולה התרבותית, שתצא מהנציבות ע"י רבוי הבקורים בקנים, ארגון קורסים אינסטרקטוריים וכ"ו.

אבל אל נא נרמה את עצמנו. האחריות לתנועה והדאגה לעתידה מוטלות לא רק על הנציבות, אלא גם עלינו, על האחים הגרים בערי-השרה, על אחינו אלה המוכשרים לנהל עבודה תרבותית ואינם ממלאים את תפקדיהם כהגן.

לאור המצב הנוכחי בציונות מקבלת הפעולה התרבותית - ערך מיוחד. תפקידנו בשעה זו, לא רק לחנך ולהכשיר את עצמנו לקראת צרכי העליה, אלא בתור התנועה המקיפה עשרות אלפים אחים ואחיות המהווים את התנועה היחידה, אשר עומדת על משמר הציונות הטהורה, התרצלאית. עלינו לשאת לתוך רחבי התנועה הציונית והנוצר העברי את התפיסה הנכונה והבחירה של הציונות, שיש ברצונה לפתור את שאלת-היהודים ע"י בנין המלוכה העברית. בשעה קשה כזו, עת רבו הסכשולים על דרכנו, מחויבים אנו להגביר את פעולתנו התרבותית-הנוכחית בתוך המחנה הבית"רי שלנו ההולך וגדל מיום ליום. אלה הם דרישות-הזמן!

פי שנים גדלה תנועתנו הבית"רית בשנת תרצ"א.

יום, יום מגיעות אל הנציבות דרישות מסינות שונות בפולניה לארגן קנים חדשים.

רוב הבאים הם צעירים, אשר עד כניסתם לבית"ר, ידעו מעט מאד את התנועה ואת תפקידיה ומגמותיה כמעט לא הכירו. לכל אלה הסתדרות בית"ר פתוחה תמיד, כי שאיפתנו היא לאחד ולארגן את המוני הנוצר העברי לכל שדרותיו, להכשירים ולחנכם לקראת בנין המדינה.

תנועתנו צועדת קדימה.

הרחבת המסגרת מעוררת בלב רבים מאתנו את החשש, שמא תגרום לטשטוש והמעטת התכונות הבית"ריות. אמנם, החששות האלה לרגלי המצב התרבותי הירוד של המוני הנוצר היהודי אינם חששות שוא. אולם הדרך לסלק אינה בצמצום התנועה, בצפייה עד, שהנוצר העברי יחבר ויבוא אלינו עם הכרה ביתר"רית מלאה. אחת לציין, הדרך להגברת התוכן הבית"רי, הוא לא בצמצום המסגרת, אלא בהגברת האקטיביות של הכחות המנוכסים בתנועתנו ובפעולה תרבותית-הנוכחית מאומצת.

פעולתנו התרבותית - אינה יכולה כיום לספק אותנו, רבה היא העובדה והדלדול התרבותי. רוב האחים הנם בנילי צעיר, כל מי שמתבגר וגדל בתוך התנועה - יוצא להכשרה או עולה. אין

בית"ר", תמוז ב, תרבות

ה י ד ע ת ם ?

„מכה“, וכי הגנתנו משמשת לא רק הצלה בפני כמה מכות אלא שעור בשביל ה„מנהיגים העתידיים“ על ערכו של עם ישראל?

השמעתם שחברי „ברית תרומפלדור“ תפסו את המקום הכי חשוב בהגנה העצמית בפרעות האחרונות של טונים ופולניה?

על אודות זה הפל בטח שמעתם ועכשו במלאת ארבע שנים לקיום קנכם ההצגתם לעצמכם את השאלה ההכל עשיתם כבר בכדי שקנכם המופתי ישמש גם מופת לשאר הקנים במקצוע ההכשרה ההגנתית?

היודעים אתם שמצבנו בגולה הולך מיום ליום הלוך ורע, וכי חוץ מהגזרות הפלכליות, סכנה של פרעות צפויה לעמנו בכל יום?

הידעתם שהיהודים, תלמידי מכללות אירופה נאלצים לסול להם את דרכם לתורה ולמדע על ידי קרבנות, קרבנות של אנשים מוכים, מגודפים ונפצעים?

הידעתם גם שמארגני ומנהיגי הפרעות בארצות אירופה הנם כיום לא אכרים פשוטים, אנשים, אשר לא קבלו חנוך, אלא פטודנטים, בעלי השכלה, המנהיגים העתידיים של העמים השכנים לנו?

ההבנתם שתשובה אחת ישנה בשביל מכה והיא

פנחס פריט.

יובל החמשים של „חבת ציון“.

בפעם הראשונה לאחר החרבן הכריקה לאור השמש המחרשה היהודית על אדמת ארצנו והורם החרמש על השבלים המזהבות על אדמת יהודת המתחדשת

ההתעוררות הזו הכריזה על תקופה חדשה העתידה לבוא: תקופת בנין ויצירה.

חמשים שנה עברו, כשהפלוגה הראשונה של חלוצינו הרימה את הדגל, המראה את דרך הנצחון.

מאז אנו צועדים קדימה.

המתנה המחדש, הבונה והיוצר נוחל נצחון אחרי נצחון.

המתנה הזו יעמוד תמיד על המשמר לבל לנסות הצדה, יקדיש את כל כחותיו להנשמת הרעיון של שחרור העם והמולדת.

הרבה צרות ומצוקות סבל היהודי בגלותו. הרבה סערות ומפכות התחוללו וקמו להשמירו, ובכל זאת לא יכלו לו. עם ישראל חי ועומד איתו, התנבר ויתנבר על ענויי אויב.

העם העברי המפורד והמפורד בין העמים לא נתק את הכבלים, המחברים אותו אל מולדתו העתיקה, שפתו ואמונתו, שבעדה מתו מות קדושים רבוא רבבות גבוריו.

מעטות הן השנים, שהעם העברי תחל לשוב לארץ מולדתו. רק חמשים שנה עברו מיום, שעל אדמת ארצנו דרכו רגלי חלוצינו.

חמשים שנה עברו מוסן, שעל אדמת הכצות, המלאות קדחת נתקע היתד שעליו היה כרוו „מדינה עברית“.

חמשים שנה עברו, שע"י שני הגולה הראשונים זועזע אייר הארץ והעיר את ישראל מתרדמת שנות אלף.

המלאת את חובתך לגבי ה„קרן תל-חי“?
— קרן הגנת ושמירת קיום האומה!

אונזער הכשרה עבודתית.

ער מוז פארמאגן ענערנישע און געדולד, ארבעטן און ארבעטן, אפילו ווען ער זעט נישט די פאזיטיווע רעזולטאטן דערפון, אריינשעפן אין זיך גייסטיקן כח, כדי צו שפיון דעם פיזיש-פאר-מאטערען קערפער מיט האפנונג, מוט, און גלויבן די ארבעט פארצוועצן. דער עיקר איז, אז דער אה געמינט איין, אז ער האט געווינט אין זיך די אינערליכע גייסטיקע איבערצייגונג און באשרידיקונג, אז ער איז שוין פטיק צו לייזן פאר א"י.

די ערשטע שוואכע פארברייטונג פון אונזער הכשרה האט שטארק געשטערט אונזער ארגאניזירונג אין א"י. דאס געבן פרייע הענט אונזערע בית"רים אין א"י זיך איינארדנען, האט צובראכן אונזער באזע פון עקזיסטענץ. די דאנציקער קאנפערענץ האט אנערקענט אונזער צובראכנקייט און צושפליטערונג, און האט באשלאסן, אז יעדער בית"ר מוז צוויי יאר אין א פלוגה א זעל-נער זיין, אז עס מוז קומען א פארייניקונג פון אונזערע כוחות, מיר האבן פארשטאנען אז גענן פאליטיק קעמפט מען מיט פאלי-טיק, אבער גענן ארבעט קעמפט מען מיט ארבעט.

אָט דאָ נישט לאַנג האָבן מיר גאָך געמיינט, אז די הסתדרות העובדים" איז אַ ריין פראַסעסיאָנעלער פאַריוו, אָבער די דאַנציקער קאָנפערענץ האָט אונז איבערצייגט, אז מיר געפונען זיך אין דער ראַלע פון דעם מענטשן, וועלכן אַ צווייטער גיט א שפיי אין פנים און פרעגט אים וואָס אנטלויפסט?

די „הסתדרות" האָט געטרעטן מיט די פוס אונזערע היי-ליקסטע געמיינן, האָט צו נישט געמאכט אונזער שפנסטן, ערליכ-סטן טרוים און האָט געוואַלט, אז מיר זאָלן מיט איר צוזאַמען-אַרבעטן.

מיר האָבן געשאַפן אונזער „ארגון", וועלכער וועט זיך גענוי באַשפטיקן מיט אונזערע ארבעטער-אינטערעסן. דער קאָמף מיט אונזערע קעגנער אין א"י איז אַ גרויסער, מיר מוזן שיקן לויף א"י גוט פאַרברייטעטע אַחים. גרויס אַכט מוז אויף דעם געלעגט ווערן, אויב מיר ווילן אונזערס דערגרייכן. אויב מיר גייען אין קאָמף מוזן מיר דאָך זיגן, ווייל דער אמת מוז תמיד זיגן.

דער „כרית תרומפלדור" איז אַ יונגע באַוועגונג. סך הכל עטלאַכע יאָר אויף דעם ציוניסטישן פעלד. די באַוועגונג רייסט זיך צום שאַפן, צו ערטיילן פּרליץ איר אויספאַבע, צו געבן אַן אינהאַלט דער יודישער יונגט, אַ ניי וואָרט איר צו זאָגן, צו גיבן איר לעבן און טעמפּעראַמענט צו קעמפן פאַר איר פאַרגע-נומענעם ציל.

עס האָט זיך אָנגעהויבן ביי אונז די נאַרמאַלע טאַג-טעגלי-כע ארבעט.

עס איז געשאַפן געוואָרן ביי אונז די הכשרה עבודתית. די ערשטע צייט האָבן מיר געמאַכט אין די הכשרה-גדודים פיל פעלערן, אויף די פעלערן האָבן מיר זיך געלערנט צו פאַר-בעסרן און עס איז טאַקע פיל פאַרבעסערט געוואָרן.

וואָס האָט באַוויזן די פראַקטיק פון אונזער הכשרה? אַז אויב ביי אונזערע געגנער איז די הכשרה אַ מיטל, בכדי צוגע-וויינען זייערע מענטשן צו אַ קאָלעקטיוו לעבן, איז די הכשרה ביי אונז אַ שולע פאַר אויסבילדן געטרייע בויער פאַר א"י. אונזערע אַחים ארבעטן מיט דער גרעסטער אַפּעררוויליקייט, מיט ליבע רייסן מיר זיך צו דער אַרבעט, ווייל מיר פאַרשטייען וואָס מיר שאַפן און שמידן, צו וואָס מיר גרייטן זיך דאָ צו, און וואָס יעדער איינער דאַרף אין זיך געפינען. אונזערע אַחים פאַרשטייען זייער אויספאַבע אַלס חלוצים, וועלכע מוזן אַ וועג פאַרן יודישן פאָלק אויסטרעטן.

וואָס איז אַזוינס הכשרה? נאָך וואָס קומט דער אה אויף דער הכשרה? צו קומט ער זיך אויסלערנען ארבעטן? ניין. ער קומט אויף דער הכשרה, כדי זיך צוגעוויינען לייזן פאַר א"י אין נויטיקן פאַמענט, זיך צוגעוויינען שטיל, אַן טוטל אַרבעטן, אפילו ווען ער זעט די גרעסטע שטיינער אויפן וועג. ער לערנט זיך דאָ מיט פאַרעקשנטער התלהבות גיין צום ציל. אויף דער הכשרה מוז דער אה אויסוועטיקן און אַדורכקערענן פאַר דער באַוועגונג. הכשרה איז אַ זיפ, אין וועלכער עס זימן זיך בויער פאַר א"י, בויער פאַר דער יודישער מליכה. דאָ, אַפנעריסן פון דער מביבה אין וועלכער דער אה איז דערצויעגן געוואָרן, אַפנעריסן פון די מענטשן וועלכע האָבן אים דערצויעגן, מוז דער אה זיך אַנגאַושרן אין אַ לאַנגער קייט פון געדולדיקער אַרבעט; נישט בויען זיין צוקונסט אויף זיין היים, ער מוז אַפט וועגן דעם פאַרגעסן, און נאָר אין איין זאָך דאַרף ער געדענקן: ער דינט נישט קיינעם אויסער דער באַוועגונג און דעם ראש בית"ר.

שטיצט אונזערע
הכשרה גדודים!

צו דער בעפארשטייענדער עליה.

יודישן, פאָלק, צו מאַכן די פאַרשידנאַרטיקסטע עקספּערומענטן. פאַר אינו איז אָבער א״י מער, פיל מער ווי א געווענליכע עמיגראַציאָן-לאַנד. אונזער עליה איז ווייט נישט קיין געווענליכע עמיגראַציע. דאָריבער האָבן מיר קיין גרוגט נישט, אפילו אויף איין מינוט מוטלאָז צו ווערן.

נישט מיר זענען שולדיק אין דעם וואָס די ענגלישע רפ- גירונג האָט געגעבן אזא קליינע צאָל סאַרטיפיקאַטן. דאָס איז אַ רעוולטאַט פון דער טרויעריק-באַרימטער „וויצמאַן-פּאָליטיק“ פלייס די לעצטע געשעענישן אין חדרה. סאיו דאָך לעכערליך צו פא- דערן ביי דער ענגלישער רעגירונג סאַרטיפיקאַטן אין דער זעלבער צייט ווען אין די גאַסן פון חדרה שלאָגט מען זיך פאַר אַרבעט.

צו וואָלט נישט בעסער געווען זיך רויק פאַרשטענדיקן מיט די קאָלאָניסטן. דאָס וואָלט פיל בעסערע רעוולטאַטן געגבראַכט, און דאס וואָלט נישט געדינט אלס אינסטרומענט פאַרן קאָקאָניאַל אָפיס. אָבער גיי רעד מיט מענטשן, וועלכע שטעלן די פּאָליטיק

און פאַרטיי-אַמביציע העכער פון אַלץ. עס בלייבט אונז נאָר איין מיטל: דעם זעלבן קאַמף, וועלכן מיר פירן שוין 6 יאָר מיטן „וויצמאַניזם“, מוזן מיר אויך אָנהויבן מיט דער „הסתדרות“ אין ארץ-ישראל. נישט מיט דער ארץ-ישראלדיקער אַרבעטערשאַפט וועלן מיר קעמפן נאָר געגן די צושטערער פון ציוניזם.

מיר וועלן אונזער קאַמף נישט פירן מיט פּאָליטיק, אויך נישט נישט דורך פרעסע און בראַשורן. אַרבעט געגן אַרבעט, דאָס וועט זיין אונזער קאַמף.

און היינט ווען מיר זענען ווידער אַמאָל בעלזט געוואָרן אַ דאַנק די אייבנדערמאנטע עלעמענטן. מוזן מיר זיך דאָפלט אין אונזער קאַמף פאַרשטאַרקן. עס מוזן געשאַפן ווערן אין דער נאָ- ענטסטער צוקונפט וואָס מער הכשרה גודדים און וואס מער מענטשן אויף הכשרה, דאָן וועלן מיר אונזער ציל דערגרייכן!

דער ענטפער אַזאָ, איז שוין פאַראַן. אויף די געפאָדערטע 1720 סאַרטיפיקאַטן, האָט די ענגלישע רעגירונג געגעבן נישט מער ווי 350 (מיט דער קליינער צאָל זענען מיר נאָך נישט זיכער) ס'וועט נישט זיין איבערגעטריבן, ווען איך וועל זאָגן, אז די ידיעה וועגן אזא קליינער צאָל סאַרטיפיקאַטן האָט געטראָפן ווי אַ דונער אינזערע אַחים און אחיות, וועלכע האָבן זייער הכשרה געענדיקט. און באמת איז עס נישט קיין ווונדער, מענטשן האָבן זיך אָפגעריסן פון זייערע היימען, איבערגעריסן מיטן גלות און אָפט אזוי שטאַרק, אַז ס'איז זיך באמת זייער שווער צום זעלבן לעבן צוריק זיך צוגעוויינגען. ס'קען זיין, אַז דאָס אַלץ וועט זיך שלעכט אָפּרופן אויף דער אַרבעט פון אונזערע קנים, פון וועלכע די גרעסטע צאָל האָט שוין היינט צו טאָג אַחים און אחיות, וועל- כע האָבן שוין זייער הכשרה געענדיקט.

די „געענדיקטע“, אזוי וועלן מיר זיי אַנרופן, וועלן ווערן מוטלאָז, און זיי וועלן אָפט נישט נאָר נישט העלפן די אַרבעט אין די קנים, נאָר אפילו שטערן.

איך האָב געזאָגט, אַז עס איז נישט קיין ווונדער, די מענטשן זענען אָפגענאַרט געוואָרן אין זייער צרוואַרטונג. אויפן שוועל פון דער פאַרוויקליכונג פון זייערע לאַנג יעריקע טרוימען זענען זיי ברוטאל צוריקגעשטויסן געוואָרן. דאָס מה ארויסרופן א „רעאַקציע“.

צו איז אָבער די רעאַקציע אַ ריכטיקען אויף דעם מוזן מיר ענטפערן מיט אַ פּעסעס - ניין! אויב די לינקע ציוניסטישע יוגנט-אָרגאַניזאַציעס זענען ענטמוטיגט, און ענטוישט, איז עס קלאָר און פאַרשטענדליך, זייער הראַנג עולה זיין איז קיינמאָל נישט געפלעגט געוואָרן דורך וואָס פאַר נישט איז גרויסע אידע- אלן. פאַר זיי איז ארץ-ישראל נישט מער ווי אַ אַרבעטס-פלאַץ, און דערצו נאָך זייער אַ באַקוועמער, אויפן השבון פון גאַנצן

יצחק צימרינג

די אויפגאבן פון 5-טן רעוויזיאניסטישן צוזאמענפאר איז פוילן.

פאַר זיין ווייטערדיקער אַרבעט און עקזיסטענץ. לויט מיין מיינונג, דאַרף דער צוזאמענפאַר זיך ארויסזאָגן און באַשליסן די פּאָליצע- דע פּינקטן: א) דער אָפּמאַך אין קאַלע, ב) אונזער שטעלונג צו דער אלגעמיינער ציוניסטישער אָרגעניזאַציע אין פּוילן, ג) פּרית

דער 5-טער רעוויזיאניסטישער צוזאמענפאַר אין פּוילן, וועלכער וועט פאַרקומען אין דעצעמבער ה. י. מיט דער באַטייל- ליקונג פון ר' ה"ה זשאַבאָטינסקי און גראַסמאַן, וועט זיין דער וויכטיקסטער און דעצידיירנדער פאַרן פּוילישן רעוויזיאניזם און

הצה"ר-בית"ר דו, מסדה".

א.

דער אפמאך אין קאלע מוז ווערן מער פארשטענדלעכער, ווייל דער פונקט, וועלכער לויטעט: אז מקאן זיין א רעוויזיאניסט, און גלייכצייטיק איז מען נישט פארפליכטעט אויסקויפן א שקל, ברענגט אריין אן אנקלאַרקייט אין אינווערע רייען. איינס דארף קלאַר זיין: נעמען מיר א אנטויל אין די קאנגרעסן, דאן איז יעדער רעוויזיאניסט מחויב אויסקויפן א שקל, ווייל אויב, נישט, זענען מיר דאך פאראורטיילט צו שטענדיקער מינדערהייט, אויב ווידער מיר נעמען נישט קיין אנטויל אין די קאנגרעסן, דאן פאלט אראפ די גאנצע פראגע. מיין מיינונג איז אז מיר טארן נישט ארויסטרעטן פון דעם קאנגרעס, דאריבער מוז דער פונקט וועגן שקל דורכן צוזאמענפאָר רעוויזירט ווערן און אָפגעוואָרפן ווערן.

ב.

דער פונקט וועגן פארבלייבן אָדער ארויסטרעטן פון דער ציוניסטישער אָרגאניזאציע אין פּוילן, דאָרף לויט מיין מיינונג, אויפן צוזאמענפאָר אטווינציקסטן צייט פאָרנעמען. עס איז קלאַר: מיר דארפן ארויסטרעטן פון דער אָלגעמיינער ציוניסטישער אָר- גאניזאציע אין פּוילן און בילדן אַ באַזונדער-פאָרבאַנד אין אַנ- הויבן פירן אַ זעלבסטשטענדיקע ארבעט אַויף אַלע געביטן, אפילו אין לאַנדס-פּאָליטיק אױך. אונטער דער הערשאַפט פון ה' גרינבוים, וועלן מיר די ציוניסטישע אָרגאניזאציע אין פּוילן נישט קענען באַהערשן. און אויב אפילו יא, איז נישט כדאי פאָרוועגן צייט און ענערגיע פאַר אַ אָרגאניזאציע, וועלכע באַשטייט בלויז פון „גענעראַלן“ אָבער אָן אַ אַרמיי. מיר דארפן אינווער ענערגיע אויסנוצן און באַהילפיק זיין אונזער ועד הרשי, דאָס וועט מער נוצן ברענגען אונזער באַוועגונג. מיר זענען א געוואַלדיקע קראַפט, מיר האָבן די יוגנט אין זײ...

ג.

די ערשטע ארבעט פון דעם ניי-געוועלטן ועד הראשי פון ברית הצ"ה דאָרף זיין: לעגאַליזירן אונזער פאָרבאַנד אין פּוילן. מיר קענען אױף ווייטער נישט זיין אָנגעוויזן אויפן חסד פון די פּראָווינצער „גרינבויםיסטן“, וועלכע האָבן אונז פיל מאָל שיקאַנירט און מיר זענען געווען אָפּהענגיק פון זײ.

ד.

די פראַגע ברית הצ"ה און בי"ת, ד. ה. די אָנגע- הערקיט פון בי"ת צום ברית הצ"ה, איז שוין פיל מאל אױף אינווער קאָנפּענענגן באַטראַכט געוואָרן און לעצטנס אױך אױף אינווער 4-טער וועלט-קאָנפּענענג אין פראַג. מיר האָבן געקלערט, אז ענדליך האָט פראַג די פראַגע געלעזט ניכטיק סיי פאַרן הצ"ה

אין פארן צי"ת. אָבער צום באַדויערן איז די פראַגע נאָך ווייט נישט געלעזט געוואָרן.

דער צוזאמענפאָר דאָרף אריינברענגען קלאַרקייט אין דער באַזיהונג און געמיינזאַמער ארבעט פון הצ"ה און בי"ת. צו דעם צוועק דאָרף געשאַפן ווערן דורכן צוזאמענפאָר אַ ספּעציעלע קאָמיטע, וועלכע זאָל אויסאַרבעטן די הויפט-ליניען וועגן שייכות פון ביידע אָרגאניזאציעס. לויט מיין מיינונג דאָרף וועגן דעם ענין באַשלאָסן ווערן: בי"ת איז די יוגנט-אָרגאניזאציע פון ברית הצ"ה, אין אַלע אַרבעטן אירע איז זי אויטאָנאָם. אָבער אין פּאָליטישער ארבעט איז זי אונטערוואָרפן דירעקט דעם ברית הצ"ה. דער אפמאך און כראַג מוז אריין אין קראַפט.

ד.

די ענטשטייהונג פון „מסדה“ איז דורך אונז באַגריסט גע- וואָרן. עס האָט זיך ארויסגעוויזן אז „מסדה“ וועלכע האָט זיך געשטעלט פאַר אַ אויפגאַבע: ארויסרייסן די שול-יוגנט פון דער ווייסער און רויטער־אַסמילאציע און זיי ברענגען צום הרצליאנישן ציוניזם, האָט איר אויפגאַבע נישט ערפילט. „מסדה“ איז געוואָרן אַ שטענדיקע שטערונג אין דעם צוזאַמענלעבן פון ברית הצ"ה און בי"ת, שוין נישט רעדן וועגן די שטענדיקע סכסוכים צווישן בי"ת און „מסדה“. די טענה פון „מסדה“, אז די שול-יוגנט קען נישט זיין אין בי"ת איז פּוילישע ענדליק פאַרש! צום בי"ת געהערן אממיינסטן שילער פון פּאָלס-שולן און ניכטאַזיעס. זיי גייען אין בי"ת ווייל די דערציהונג איז א בעסערע, „ברית תרומפלדור“ האָט מער אינהאַלט. די עקזיסטירונג פון „מסדה“ האָט זיך ארויסגעוויזן פאַר איבעריק. דער צוזאַמענ- פאָר דאָרף וועגן „מסדה“ און בי"ת באַשליסן פּאָלגענדעס: „מסדה“ מוז ליקווידירט ווערן, ווייל זי האָט אירע אויפגאַבן נישט ערפילט, זי איז נאָר אַ שטערונג פאַרן בי"ת, דאָריבער דארפן די חברים-ות פון „מסדה“ זיך איינשליסן אין בי"ת, די וועלכע וועלן זיך נישט איינשליסן אין בי"ת, זאָלן זיך איינשליסן אין ברית הצ"ה.

די אלע פראַגן, וועלכע איך האָב דאָ באַאירט מוזן אויסן צוזאַמענפאָר דיסקוטירט ווערן, און לויט מיין מיינונג אָנגענומען ווערן. עס איז וויגענסווערט, אַז אלע מנינים פון הצ"ה און בי"ת, זאָלן וועגן די פראַגן געבן דירעקטיוון זייערע רעפּענאַסן צום צוזאַמענפאָר, ווייל אָס דער צוזאַמענפאָר וועט זיין אַ רעצי- דירנדער פון אונזער רעוויזיאניסטישער זעלבסטשטענדיקער אַרבעט אױף ווייטער, און פון אים איז אָפּהענגיק אונזער עקזיסטענץ.

קנים פון בי"ת! שיקט אייערע דעלעגאטן צום 5-טן רעוויזיאַן. צוזאַמענפאָר.

ליבע-ערקלערונגען...

„די נאכט פון לאנגן נעסער“

די נייע ציוניסטישע עקזעקוטיווע האָט דערווייל א סך פּאָזיטיוועס אויפגעטאָן... סערטיפיקאַטן? וויפיל די ווילסט... בירושעט - געקירצט, אזוי געקירצט, אז פון אים איז כמעט גאַרנישט געבליבן. אויפן פּאָליטישן געביט? מען באזוכט מי-ניסטאָרן...

איין זאך האָט מען אָבער יאָ געטון. דער „קארפן-קאָפּ“ פון דער עקזעקוטיווע ה' ארלאזאראו איז ארויס מיט אַ אַרטיקל ווען ער ערקלערט זיך אין ליבע... די אַראַבער. האָבן אים די אַראַ-בער געענטפערט...

„סוד אשאב“ שרייבט:

„אויב די ציוניסטן ווילן א צוזאַמענאַרבעט מיט די אַראַבער, טאָ זאָלן זיי זיך אָפּזאָגן פון זייערע פּאָ-ליטישע אַספּיראַציעס. צוויי בעלי-בתים קענען אין ארץ-ישראל נישט זיין. אדער איר אָדער מיר.“

(איר הערט?) קלאַרע דבורים!

„פּאַלעסטיין“ שרייבט:

„עס איז נישט ווייט די צייט ווען איר (יודן) וועט זיך באַנינגען מיט דער לאַגע פון א מינאריטעט. מיר ווייסן, אז יעדער יוד האָט אין זיין בלוט ווי יעדער אַראַבער, מיקראָבן פון נאַציאָנאַליזם. מיר זענען גאַרנישט אזוי גאַריש, כדי זיך לאָזן פאַרפירן פון די שיינע רייד פון ה' ארלאזאראו.“

אזוי זעט אויס די ווייטזיכטיקע פּאָליטיק פון אונזערע „פירער“, אַנשטאַט צו זאָגן קלאַר און דייטליך: מיר זענען די בעלי-בתים און זאָלן זיך דאָן די אַראַבער פאַרטיידיקן, רעט מען האַלבע ווערטער און מען מאַכט צו גאַרנישט דעם ציוניזם און די הויפט-זאך דערביי - מען שטעלט זיך אליין אַוועק אַלס שולדיקע. מען טוט נאָר כדי זיך צו פאַרטיידיקן. פאַר וועמען? קעגן וועמען? איז דען ארץ-ישראל נישט אונזערס?

די זעלבע ווייטזיכטיקע פּאָליטיק האָבן אונזערע „מנהיגים“ געפירט 10 יאָר, און אַ דאַנק אָט דער פּאָליטיק האָבן זיי דעם ציוניזם צו דער יעצטיקער טרויעריקער לאַגע געבראַכט.

און יעצט ווען אין דער ציוניסטישער עקזעקוטיווע זענען פּאַרנעקומען מינימאַלע ענדערונגען, צו וועט דען די לאַגע בעסער ווערן? ניין! הלואי זי זאל נישט ערגער ווערן.

נייע צייטן, נייע מענטשן, ליידער אָבער אַלטע לידער. ווהיין זיי ציען און וואָס זיי וועלן אונז ברענגען - ווייסן מיר גאַנץ גוט.

נישט קיין גאַנצן פּראָצענט ציילט די יודישע באַפעלקערונג אין דייטשלאַנד, אַלס נאַציאָנאַלע מינדערהייט, האָט זי נישט קיין שום פּאָליטיש-קולטורעלע באַדייטונג.

עס זענען שוין אפגעשטארבן און ליקווידירט געווארן די אמאליקע גרויסע יודישע געמיינדעס און פון דער שאַפונג פון די גרויסע יודישע קבוצים אין דייטשלאַנד זענען געבליבן גע-שענדעטע בית-עלמינ'ס.

און דאך, נישט קוקנדיק אויף דעם וואס עס עקזיסטירט נישט אין דייטשלאַנד קיין יודנפראַגע, די הויכעלן זענען ריין פון יודן, די יודישע השפעה איז קליין, דאך וועט קומען „די נאַכט פון לאַנגן מעסער“, די נאַכט, ווען די היטלער פאַרטיי וועט זיין שכור פון איר נצחון, די נאַכט, ווען די יודן וועלן זיין אויסער דעם געזעץ. עס וועט בושעווען דער לאַנגער מעסער אין די יודישע קוואַרטאַלן, עס וועלן פאַרן יודישע קעפּ און עס וועט גערויבט ווערן יודיש גוטס. די צעבושעוועטע באַנדע דאַרף איר קרבן און זי געפינט אים אין די יודישע קוואַרטאַלן. און ווען עס וועט זיך דערהערן דער פאַרצווייפלטער געשריי פון א קרבן מיט דער פּראַגע פאַרוואָס? וועט קיין ענטפער נישט קומען, נאָר אין דער לופט וועט אַ בלאַנק טאָן דער לאַנגער מעסער...

די דראַהונג פון דער היטלער-פאַרטיי טאָר מען נישט באַ-גאַטעליזירן. כאָטש זי איז נידערטרעכטיק, שטיצט זי זיך דאָך אויף 6 מיליאָן בירגער. 6 מיליאָן וואַלבאַרעכטיקע בירגער גלויבן, אַז די שטערונג צו דער שאַפונג פון דריטן רייך זענען זיי „פאַרפליכטע יודן“. און דאַריבער S. O. S. דייטשע יודן, הלואי זאָלט איר די סכנה בייקומען, און איר וועט זי זיכער בייקומען, ווייל מיר גלויבן נאָך אין דעם לאַנד פון געטא אין שילער.

דורך אגב וואָלט זיך נאָך געוואָלט פּרעגן די דייטשע ציו-ניסטן, וועלכע זענען די פעסטונג פון „ברית-שלום“ מיט וואָס איז דער אַראַבישער מעסער אין דער האַנט פון אַ ווילדן בעדואין קורצער פון דעם מעסער פון אַ היטלעריסט און צוליב וואָס די טרחה צו ציוויליזירן די אַראַבער?

נאָר איידער איך וועל די חשובה קריגן קען, חס והלילה, דער ווילקאן אויפטרעסען און פון אונזער „ברית-שלום“ צוזאַמען מיט דער אידעאָלאָגיע וועט קיין סימן נישט בלייבן און דאָס וועט זיין דער ענטפער אויף דער פּרודליך ארויסגעשטרעקטער האַנט.

צבי זאחל.

ר.

מיר וועלן זיגן!

קדימה הבי"ת!

אָראָפּגעוואָרען האָט פון זיך דאָס יודישע פּאָלק די קייטן פון פּאַרשקלאָפּונג, וועלכע דאָס ביטערע גלות-לעבן האָט אים אָנגעוואָרען צייט פיל דורות. אויסגעכאַפט האָט זיך דאָס פּאָלק פון טיפּן גלות-שלאָף, וועלכער האָט אינזער גאַנץ לעבן אָנאַרמאַליש געמאַכט. און עס איז געשען דער ווונדער פון „קבוץ-גליוות“.

דאָס יודישע פּאָלק האָט זיך ערוואַכט און מיט נייע כחות ארויס-געשטיגן אויפן היסטאָרישן אָריוואָנט.

ווי אַ-מעכטיקער ים-שטורם האָבן אָנגעהויבן פליסן די כּוואַ-ליעס פון דער יודישער באַוועגונג פאר א"י. אומגעקערט האָבן זיך די פּאַרטויבענע קינדער צו זייער מוטער ציון און מיט פעסטן ווילן אָנגעהויבן בויען דאָס לאַנד. די יודישע יוגנט, וועלכע האָט הונדערטער יאָרן געטראָגן די טראַגעדיע פון איר אומגליקלעך פּאָלק, האָט קיינמאָל נישט אָנגעוויירן די האַפּנונג אויף אַ בע-סערער צוקונפט. די יודישע יוגנט, די יורשים פון די מכבייער און בר-כוכבא איז מיט שטאַלץ און האַפּנונג געאַנגען דערגרייכן איר ציל - בויען די יודישע מדינה.

אַבער לעצטנס האָבן שווערע און פינטערע וואַלקנס באַ-דעקט דעם ציוניסטישן אָריוואָנט. עס האָבן זיך אָנגעהויבן שווערע יאָרן פון פּאָליטישע מפלות פאַרן ציוניזם. ביסלאַכווייז האָבן אינזערע פירער אָנגעהויבן פאַרשמאַלן דעם אידעאַל, פון דער טריבונע פון 17-טן ציוניסטישן קאָנגרעס האָט זיך דערהערט א מורא'דיק קיל, אז ציוניזם איז צום טויט פאַרארטיליט געוואָרן.

אַבער די טרייע ציוניסטישע יוגנט האָט נישט רעזיגנירט פון איר אידעאַל און מיט עקשנות וועלן מיר ווייטער אונזער הייליקן קאַמף פירן. קיין שום כח אין דער וועלט וועט אונז

כחולת אנוש השב לאט לאט לאיתנו, אחרי התהפכו על משכבו ימים ושנים, כן שבים עתה כחות החדשים וחיים חדשים ללב ישראל סבא, אשר פנעים רבים עברו עליו ומכאוביו עצמו מספר. לא צלצלי נועם העירוהו ממשנתו, אך קול רעם ורעש נורא התרידהו מתרדמתו העמוקה, אשר תקפתהו זה מאות בשנים. העם הזה, אשר התגלל תחת שואה כאלף ושמונה מאות שנה ועצום עינים הלך מדחי אל דחי, התעורר עתה כגבור חלוץ לשוב אל קדמת נעוריו בהשבון ודעת. איש שיבה ובחור מלאי כח עלומים, כלם יחד אורו חיל ללכת קדימה.

עם ישראל קם, התעורר ובכחות יצירה חדשים שוב נצב על במת ההסתוריה.

תשובת הנוער על אי הצדק, הנעשה לעמו היא: התחדשות החיים ע"י בנין מדינת יהודים בא"י.

קומה חלוץ העם והגשם את הפתרון הראשון והאחרון לעמך, הלחם בעד שחרור ותחית האומה.

האיר את החיים האפלים של עמך הנדכא והנענה, צעוד הראשון ואחרון כל העם.

קדימה חלוץ העם!
קדימה הבי"ת!

י. יף.

נישט אָפּהאַלטן צו דערגרייכן אונזער ציל. מיט התלהבות אין באַנייסטערונג וועלן מיר ווייטער אונזער הייליקע אַרבעט פירן ביז מיר וועלן אונזער ציל דערגרייכן.

מיר וועלן זיגן!

ש. שיכמאן.

תזתז... (פרודיה)

א.

הוון אריה בן אליהו, אשר חזה על „השומר הצעיר“, והחלוץ“ בימי נחום סוקולוב נשיא ההסתדרות הציונית.

שטעו „שומרים“ והוינו „חלוצים“

יאמר ישראל,

בנים גדלתי ורוגמתי והם פשעו בי;

ידע יצור קונהו והמור אבוס בעליו,

„השומר“ לא ידעוני, „החלוץ“ לא התבונן בי;

הוי גוי חוטא, בנים משחיתים עזבו את הציוניות, נזרו אחרון לולא ד' צבאות הותיר לנו בי"ת כמעט כסדרם היינו, כעמורה דמינו, שטעו דבר ישראל קציני „השומר“ והאוינו תורת הבי"ת מנהיגי „החלוץ“ למה לי רוב הבטחותיכם, יאמר ישראל, שבעתי רבולוציות ומהפכות, ובאינטרנציונל לא הפצתי, ויכוחיכם ושיריכם שנאה נפשי היו עלי לטרה, ובפרטכם כסיכם ל„קרן השומר“, אעלים עיני מסכם

המנון עברי חדש.

שמי המולדת. הבונים הניחו את הפטישים והמעדרים וישבו מעט לנוח מעמל היום. האויר צח ונעים, לב החלון, הבונה והיוצר, מכה בחוקה, החזה מתרחב ונושם את אויר הצח והמבריא - אויר המולדת. פתאום קמו העובדים ועל חק מולדת - אם החלו לרקוד את מחול ההורא הפראי. משתלבות הידים והרקוד החל מתוך שירת חדוה: „עם ישראל חי, עם ישראל חי“. מתלהבים הרוקדים והדמעה, דמעה-שמחה קופאת ועומדת בעיניהם. „הנה מה טוב ומה נעים לעבוד בארצנו, הנה מה טוב ומה נעים לבנות את מדינתנו“.

ופתאום בעצם הרקוד נשמע שיר. הפסיקו הרוקדים את המחול הפראי וקשיבו לקול. מרחוק, מרחוק מאד ינשאו עם הרוח גלי השיר. והקול הולך ורם, הולך ומשתפך על פני כל היקום.

מי זה החריד פתאום את דומית הליל?

על הרי הרמון עומד חמבשר וקולו הנעים, דומה לקול כנור, הולך ומשתפך על פני כל העולם. חרות וגאולה מבשר הקול, חרות לארץ וגאולה לעם.

והשיר? האם רק הלום הוא? לא! הוא חי... בכל מקום תשמעו.

צא אחי החוצה, ובחשכת הליל, עת כלם אחוזים בחבלי שינה ודמי, מפאתי מזרח הלוהטים יעלה לאוניך קול שיר, שיר נעלה ונשגב - הימנון העברי החדש...

ערב, השמש שוקעת. כל כפת השמים לפאתי מערב כמו נהפכה לאש גדולה מנוגה מלכת המאורות. רוח חרישית נושבת ועבים קלים הולכים ומטילים על פני רקיע התכלה-השמים. דממת קודש שוררת בכל.

ופתאום נמסקת הדממה על ידי מהלומות הפשיטים של החלוצים, הבונים את הריסות ציון וירושלים. על השדות הם פזי-רים חלוצי התחיה. בדם נשמותיהם הם מרזים את האדמה הצחי-הה, באור לבבותיהם מפיצים הם את הסלעים השוממים. כל רגב חול ירעד לקראתם וכל אבן עוזבה תכמה להם.

בעורקיהם נוזל דמם של יהודה המכבי ובר-כוכבא. רצונם-רצון ברזל. שום כח בעולם לא יתקוטם נגדם, כי לא יוכלו להם. הם הנם העורק החי בשלד-מולדת יבש זה מאות בשנים

על חרבות מולדת עתיקה קם דור חדש, דור בריא, דור גואל ונגאל, דור הבונה והיוצר.

כל הון לא ישהו בעמלם. הם מתרוממים מעל כל הבלי שוא, מתרחקים בבוז מאילי נכר, הם בונים את המדינה בלב ובנשמה.

היוכל מי שהוא להפריע את יורשי המכבים בעבודתם? היש כח בעולם, שיוכל לעצור את יורשי הרקלס בדרךם אל המטרה? היוכל מי שהוא לעצור את מי הים הסוערים?

מאוחדים ברעיון אחד, רעיון תחית העם והמולדת, צועדים מכבי דורנו קדימה, עוד מעט ויגיעו אל המטרה.

השמש כבר שקעה. רבבות מיכבים כסו את השמים הפחולים-

גם כי תרבו תעמולה לטובת „קרן החלוצין“

אינני שומע,

כי עזבתם את הציוניות

ואת קדשיה חללתם.

רחצו, הזכו הסירו רע מעלליכם,

למדו היטב את תורת הציוניות

דרשו טוב את שאיפותיה.

למי ונוכחה יאמר הבי"ת?

אם רוצה ישראל במדינה?

אם תאבו ושמעתם, פרי המדינה תאכלו

ואם תמאנו בש תבשו,

כה פי ישראל דבר.

ב.

הוי האומרים לרע טוב ולטוב רע,

שמים חשך לאור ואור לחשך,

שמים מר למחוק ומחוק למר.

הוי חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבונים

ובאמת לשוטים יחשבו.

כאכל קש לשון אש וחשש להבח ירפה,

שרשם כמק יהיה ופרחם כאבק יעלה.

כי מאסו את תורת הציוניות

ואת קדוש ישראל נאצו.

ישראל ע"י הבי"ת ינאל

ומדינתו ע"י „ברית הרומפלדור“ תקום.

יאמר ישראל.

פראָג און די פראַגעד יודן.

פראָג, די הויפט-שטאָט פון די טשעכאָסלאָוואַקיי איז איינע פון די שנעסטע שטעט אין דער וועלט. זי פאָררניקט אין זיך די ווייטע פאָרגאנגענהייט אין פאָרם פון אַלטערטימליכקייטן, דענקמעלער און פאָרשידענע אַנטיקן מיט דעם לעצטן גרויסשטע-טישן באָן-טאָן. נעבן אַלטע בנינים, שוהלן און להבדיל, קלויס-טערס, וועלכע שטייען שוין העכער 300, 400 און אפילו 700 יאָר געפינט מען אין פראָג מויערן פון בעטאָן און גלאַז.

אין אַלגעמיין איז פראָג אַ שטאָט פון קאָנטראַסטן. פון בערג און טאָלן, פון ברייטע און גרויסע גאַסן איבער וועלכע מיליפן אָטאָמאָבילן און ס'קלינגען טראַמוויען; פון אַט די ברוי-טע און שיינע גאַסן גייט מען אַריבער אין קליינע, פאַרדרייטע, שמאַליקע געסלאַך אין וועלכע עס קען אפילו נישט פאַרקומען קיין אויטאָ-פאַרקער.

נאָך 10 שפּעטסטנס 11 ביינאַכט ווערט אין פראָג שטייל פאַרשלאָסן, און ווי פאַרבענקט זעט דאָן אַייס די שטאָט, פון דאָ אין דאָרט הערן זיך טריט פון אַ קאָמפּאַניע סטודענטן, וועלכע גייען פון קינאָ אָדער פון טאַנץ-זאַל. אין די גאַסן הערשט אַ טיטע שטיילקייט.

אַזוי פליסט דאָס לעבן ביי די איינוווינער פון פראָג אָן אונטערשיד פון גלויבן און נאַציע.

די רויטע און נאָך מער די ווייטע אַסימילאַציע האָט אין אַ שטאַרקער מאָס אַריינגעכאַפט אין איר נעץ דאָס ביסל יודן וואָס איז דאָ אין פראָג, און עס שיינט, אַז די יודן ווילן זיך נאָר פון דער נעץ נישט אַרויסבאַקומען... קיין איין יוד האָב איך דאָ נישט געפערט רעדן יודיש, נאָר טשעכיש אָדער דייטש. קיין איין יודיש געוועלכ האָב איך אין אונזערע ימים-טובים נישט געזעען פאַרמאַכט, אַלץ גייט נאָך דעם ריטם פון דער גרויס-שטאָט. דאָס „יודישקייט“ זעט דאָ אַייס ווי פאַראַרטיליט אויף פאַרניכטונג.

אין נאַציאָנאַל-פּאָליטישן זין שטעלט שוין דאָס יודנטום פאַר בעסערע קאָניקטורן. עס איז דאָ פאַראַן אַ „בית-עם“, עס אַרבעט דאָ דער ציוני-רעוויזיאָניסטישער אוניאָן. זענער שייך און אויפן געזירקן שטאַנדפונקט שטייט דאָ דער „ברית סרוּמפּל-דור“. דער הינגער ביי"תר האָט דאָ אַ ברייט פּעלד אינטענסיוו צו אַרבעטן און איז באַטת די איינציקע גראַניט-פעלז ביי וועל-כער עס צוקלאַפט זיך יעדער אַסימילאַציע-פּרוּוו. דער „ברית תּרוּמפּלדור“ ווערירט אַלץ מער און מער גייט כּוח. גייע מיטגלידער, אַ דאַנק דעם ביי"תר קומען פאַר אין

פראָג פאַרשידענע רעפּעראַטן, וועלכע ברענגען פיל נוצן די פראָג-נער יודן, אַזוי פאַרשפּרייט דער „ברית תּרוּמפּלדור“ אין פראָג פּרוכטבאַרע אַרבעט אויסן-פעלד פון אונזער אידעאַל. עס זעט אויס, אַז ווען נישט דער ביי"תר וואָלט דאָס פראָג-נער יודנטום נישט געקאָנט אַריבערטראַגן די לאַסט פון אַסימילאַציע, דאָריבער איז אַט די יוגנט-אַרגאַניזאַציע אין פראָג דער איינציקער שטאַלץ פון דעם נאַציאָנאַל-דענקנדיקן באַוואַסטזיניקן יודנטום.

ישראל געללער.

ברית-הרצל-דעפאָרמיסטן

מיר האָבן ערהאַלטן צוויי בראַשורן, איינע פון ד"ר פעלד-שוה און די צווייטע פון זיין נעטרייען תּלמיד קראַסנאַשעלסקי. ווי מיר דערוויסן זיך זענען נישט נאָר מיר באַגליקט געוואָרן מיט דער הייליקער ליטעראַטור נאָר אויך אַנדערע שטעט, דורכגעלייענט. אוי זאָגט הרצל און... פעלדשוה - שטייט אין איין בראַשור, גאַרנישט שלעכט.

הרצל און פעלדשוה!...

און ווייטער גייט פאַן יודאָאיזם, סאָלידאַריזם און נאָך אַזעלכע שיינע ווערטער. איך האָב סורא אַז דער אויטאָר אַליין ווייס נישט וואָס זיי באַדייטן. יעדנפאַלס קיינער פאַרשטייט עס נישט.

צום ביי"תר האָט ער אַ טענה. מיר זענען... סאָציאַליסטן, געהערט אנאָיפּטוועכץ פון אַ מענטשן, איך פאַרשטיי נאָר נישט פאַר וואָס ער האָט נישט געשריבן, אַז מיר זענען קאָמוניסטן... ער האָט עס געקענט טאָן מיטן זעלבן אימפעט. די פראָג-וואַקאַציע וואָלט דאָך געוועזן די זעלבע. און אויב שוין זאָגן אַ ליגן, סאָ כאַטש שוין אַ גרויסן. מיר האָבן נישט וואָס צו ריידן מיט די הברה, מיר קענען זיי גאַנץ גוט. עס איז אפשר נישט איבריך זיי צו זאָגן: שטייט נישט צו אונז אייער נאָן, איר וועט זיך אָפּבריהען.

א בית"רי.

אחינו הבית"רים וחברינו הרביונים בלוצקו!
יחד עמכם הננו מבכים
את חברכם-חברנו
ד.ר. פּרוּנברג נ.ע.
בעבודתנו המורית על שדה רעיונונו נמצא בחומים.
מערכת והנהלת „קדימה“.

הפגישה הגלילית של הסתדרות ב"ת"ר בוואהליניה.

ביום השבת 28/XI ש. ז. התקיימה בקובל הפגישה הגלילית של ב"ת"ר בוואהליניה בהשתתפות קצין הנציבות י. סאווא. בפגישה השתתפו 34 צירים והרבה אורחים.

הפתיחה החגיגית.

ביום השבת 28/XI בשעה 2 א"ח התקיימה באולמי הבי"ת"ר הפתיחה החגיגית של הפגישה. האולם היה מלא מלא מפה לפה. קצין הנציבות הא' סאווא פותח את הפגישה ומציע לבחור בתור יו"ר של הפגישה את הא' צימרינג (קובל). הצעת הא' סאווא נתקבלה בהסכמת כל הצירים. הא' צימרינג מומין אל הנשיאות את האחים: י. ווירניק, י. יונדף (קובל) וקליינבורד (מליניצה). את רשות הדבור מקבל הא' סאווא שמרצה על הנושא: „התפתחות הבי"ת"ר בפולניה במשך הזמן האחרון". המרצה מתעכב על קורות הקונגרס הציוני ה"ז ומזכיר, כי הציונים חדלו מכבר להאמין בציוניות. הנוער העברי ברה משורות הציונים, המסתפקים במועט ועבר למחנה הור לנט. יצר לו סינטיזה של ציון ואיריאליזם סוציאליסטיים שונים. שעטנו, השומר הצעיר, הנוער הרנסי הראשון נטה נטיה חזקה לשמאל והפך לאבנגרד של טנדנציות שמאליות רדיקליות. אז התעוררו ציונים נאמנם, שלבם דאב למראה החרבן וההרס ויצרו את ההסתדרות ב"ת"ר. חברי „ברית תרומפלדור" הם היורשים היחידים של מנהיגנו הרצל ותלמידיו של גאון הקופתינו זאב ז'בוטינסקי ומחיאות פנים סיערות, במשך שתי השנים האחרונות גדלה ההסתדרות במהירות גדולה. הסתדרותנו מינה עתה 20.000 אחים-יות, המוכנים לחקריב את נפשם ודמם על מזבח בנין המדינה העברית. אנחנו מאמינים באמונה שלמה בציוניות הטהורה, אנו מאמינים ברעיון המדינה העברית בא"י משני גדות הירדן."

ההרצאה נשמעה בענין רב והקהל הודה למרצה החשוב במחיאות פנים סיערות.

אחרי הפסקה מסרו הצירים ד"וח על מהלך העבודה של הקנים. הא' י. ווירניק (קובל) מוסר ד"וח מפורט מעבודת הקן הקובלאי. הקן מונה 275 אחים-יות. ע"י הקן התארגן „גדוד מגיני השפה העברית", שמטרתו ללמוד, ללמד ולהפיץ את השפה העברית. אחי ההסתדרות לוקחים חבל אקטיבי בעבודת הקרנות הציוניות ובאופן כזה מפתחים עבודה פוריה על שדה הרעיון הציוני. הד"וח של הצירים מוכיח כי הבי"ת"ר הוא מבצר הציוניות בוואהליניה. והסתדרות ב"ת"ר בוואהליניה מונה 5450 אחים-יות. היו"ר סוגר את הישיבה בשעה 5 בערב.

הישיבה השניה.

במוצאי שבת בשעה השישית התחילה הישיבה השניה. הא'

סאווא מרצא ע"ד ארגון הגליל בוואהליניה. התעוררו ויפוחים, שבהם לקחו חלק: ד"ר בעפטשוק (לודמיר) י. ווירניק, י. צימרינג וי. יונדף (קובל), קליינבורד (מליניצה), גרובר (רפלווקה), מוצניק ומניוויטשו, ליפשיץ (לובאמל) ועוד.

לכסוף הוחלט: לארגן בוואהליניה שני גלילים אחד בקובל והשני בלוצק.

הפגישה שלחה מכתב ברכה ליו"ר הכבוד של ברית הצ"ה בפולניה המשורר ד"ר יעקב כהן. ליובלו החמישים, ומברכת אותו בשנים ארוכות של עבודה פוריה על שדה רעיונו. בשעה 9 בערב נסגרה הישיבה השניה של הפגישה.

האקדמיה החגיגית.

במוצאי שבת בשעה 9.30 בערב בדיוק התקיימה האקדמיה החגיגית לכבוד קצין הנציבות והצירים. אולם הבי"ת"ר היה מלא מפה לפה. המורשה של ועדת קק"ל המקומית הא' פרוו'נסקי מברך את הפגישה. ברכתו היחה „ברכה משולשת". הוא מברך את הפגישה בשם ההסתדרות הציונית, ועדת קק"ל ועדת „קרן היסוד". אח"כ הציגה הסטודיה הדרמטית ע"י קן ביתר בקובל את הקומדיה „רק דוקטור" של שלום עליכם. המחזה היפה, המחולל והשירים הא"י עשו רושם עז על כל הנאספים.

בשעה השניה בליחה, במצב רוח מרוטם בשירת „התקוה" ובשוב ה', נסגרה הפגישה הגלילית הראשונה של „ברית תרומפלדור בוואהליניה.

ד"ר אליהו ברונברג נ.ע.

פרייטיק דעם 11/XII ה. י. 5 מינוט פאָר 8 אוונט, אין אין עלטער פון 55 יאָר, סלוצלינג געשטאַרפן פון אַ האַרץ-שלאַג, אין לוצק, דער באַקאַנטער ציון. רעוויזיאָניסטישער און געזעל-שאַפּטלעכער עסקן ד"ר אליהו ברונברג.

ד"ר אליהו ברונברג איז געבוירן אין שטעטל ריושין ביי זשיטאָמיר, 26 טאָג אין חשוי 1876. ער שטאַמט פון זייער אַ יחוסדיקער פאַמיליע.

אַ דאַנק זיין פּרינציפּאלער געזעלשאַפּטלעכער אַרבעט, ביי וועלכער ער איז געשטאַנען 23 יאָר, איז ער פאַפּולער און באַ-ליבט געוואָרן ביי דער גאַנצער לוצקער באַפעלקערונג. נבי די לעצטע וואָלן צום לוצקער שטאַט-ראַט איז אויף זיין ליסטע גע-וויילט געוואָרן 9 ראַטמענער.

די טרויעריקע ידיעה וועגן זיין טויט האָט געמאַכט זעער אַ שווערן רושם אויף דער גאַנצער באַפעלקערונג. אין זיין לויב האָט זיך באַטייליקט אַ 5-טויזנט-קעמפיקער עולם. די געוויינלעך

מכתב-תודה.

אח מסקד הקן הקובלאי י. צימרינג!
 בעד עבודתך המסורה והפוריה לטובת הוצאת עתוננו,
 הנני מביע לך בזה את תודתי הלבבית.
 העורך: ירחמיאל ווירניק.

תשובות המערכת.

לחאסיב יעקב: מסגות מכניות שונות לא פרסמנו את מאמרך.
 לשפילברג חיים: מסכת חומר המקום לא הדפסנו את רשימתך.
 למלמד רב: במאמרך לא הושג כלום.
 לריוס אברהם: חייב בין תאחרונית, ע"כ באו ילדים וקדמוך.

14

און די הארץ-רייסנדע סצענעס איז נישט צום באשרייבן.
 עס האבן אים מספיד געווען מיט טרערן אין די אויגן:
 הרב אינגערלייב, וויצע-פאָרויצער פון קהלה פאָרוואַלטונג אדוו.
 באַקסט, בורמיסטוש פון לוצקער מאַגיסטראַט, ראַטמאַן גאַרבאַזש,
 לאַונויק עלקין און דער פאָרויצער פון ברית הצ"הר ה' שליים-
 שטיין. די רעדעס ווערן אויסגעערט מיט גרויס שפאַנונג און מיט
 אַ שטילן געוויין.

די אָרדנונג פון דער לוויה האָבן געהאַלטן די ביתרים פון
 לוצקער קו. אויפן קאַס פון פאַרשטאַרבענעס האָט די נאַנצע צייט
 געמאַטערט די בי"תרישע ווייס-בלוייע פּאָן איינגעהילט אין שוואַרצן.
 ביים אָפּענעם קבר באַשליסט דער 5-טויזנט-קעפיקער עולם שטעלן
 אַ דענקמאַל דעם נפטר.

מיטן טויט פון ד"ר ברונברג האָט אָנגעוויירן לוצק בפרט,
 און וואַלדן בכלל, איינעם פון די טרייסטע און בעסטע עסקנים.
 ת. נ. צ. ב. ה.

לוצק, 13.XII.1931 ש. שליפטשטיין.

אחינו הבית"רים בלוצק!
 הרהיטתנו הידיעה האיומה ע"ד מותו הפתאומי של
 חברכם-חברנו

ד"ר אליהו ברונברג נ. ע.

מי יתן ונמצא נחומים בעבודתנו הפוריה על שדה
 רעיוננו הקדוש - רעיון המדינה העברית.
 המפקדה של קן בי"ת בקובל.

חברינו הרביוונים בלוצק!
 הננו משתתפים בצערכם הגדול במות חברכם-חברנו
 היקר

ד"ר אליהו ברונברג נ. ע.

בעבודתנו המסורה לטובת רעיוננו נמצא נחומים.
 הסתדרות ברית הצ"הר בקובל.

אויב די ווייסט האָבן אַ ריינעם און היגינישן
 קאַלנער מיט אַ פאַריוער האַכנלאַנגן נאָר פאַר 25 גר.
 געה אַין דער בעסטער כעמישער וועשעריי

„פּעראַנטעריאַ“

קאַוועל, וואַרשאַווסקא 28.

די בעסטע קאַסמעטישע אַרטיקלן, אויך
 בריילן מיט די בעסטע אָפּטישע גלעזלעך
 רעקאַמענדירט דער אַפטייק-סקלאַד

ליפּאַ חייט

קאַוועל, קאַליעיאַווא 48.

חנות ברזל
 ש. גוטמן
 קובל, ורשבסקא 27.

„CENTROPIWO“

spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

poleca swoje piwo:

Warszawskie, Lwowskie Okocimskie i Zywieckie.

do nabycia na składzie:

Kowel, ul. Łucka 44, tel. 154.

Kop los Polskiej Państwowej Loterii Klas.
 tylko w najszcześniejszej kolekturze

„Kolektura Wołyń“

Kowel, ul. Warszawska 14.

sprzedaż znaczków pocztowych i stempl.

אַפטייק-סקלאַד
 ישראל פינקעלשטיין
 קאַוועל וואַרשאַווסקא 120.

Handel towarów kolonialnych, cukierniczych
i delikatesów

Fisz i Lerner

Kowel, ul. Kolejowa 2, tel. 40.

גאלאנטעריי-געשעפט

יוסף שוהם

קאוועל, ווארשאווסקא 94.

צוקערניע „ווערסאל“

קאוועל, מיציקעוויטשא 4.

יערן טאג ראדיא-קאנצערטן.

מעסיקע פרייון.

Księgarnia „POMOĆ SZKOLNA“

Kowel, Kolejowa 3

jest bogato zaopatr. w podr. szkoln. i mater. piśm.

גרויסער אויסוואל פון די בעסטע וואסענע און פוכענע קאלדרעס, געארבעט פון די בעסטע מאטעריאלן ווי:
זייד, ריפס, אדאמאשעק, בעק, ליבערטיין, סאטין א.א. ווי אויך פון די בעסטע כינעזישע און וואלענע וואסע
לויט די לעצטע פאריווער מוסטערן צו די ביליקסטע פרייון

צו קוינן נאר אין דער באווסטער **דילפריד קאוועל**, ווארשאווסקע 82
מאָריק פון דער פירמע (נעמן דער ליטוואישער טעלעפאן)

אכטונג! ס'ווערן אויך איבערגעארבעט אלטע קאלדרעס אויף נייע.

...יא, אָבער די בעסטע היטלען

קריגט מען נאר ביי

הערש געללער

קאוועל, ווארשאווסקא 38.

מאנופאקטור האנדל

ישראל גריינעווער

קאוועל, ווארשאווסקא 197.

די בעסטע מענער, דאמען און קינדער-שיך

צו באקומען ביי

הערש פונגאטש

קאוועל, ווארשאווסקא 129.

געשעפט פון אייון און אייון-גאלאנטעריע

מנחם ריישישער

קאוועל ווארשאווסקא 165.

הורט און דעטאל, קאנקורענץ-פרייון.

ערשטקלאסיקע כעמישע וועשעריי

אברהם באטער

קאוועל, ווארשאווסקא 4

פערטקס אויס קעלנער, העמדער א.א. ניד און ביליק.

זיסווארג, שפייז-ארטיקלן צו די מעסיגסטע פרייון

קריגט מען נאר אין געשעפט פון

פנחס שווארצבלאט

קאוועל, סיענקעוויטשא 2.

די לאנג עקזיסטירנדע אינצינדעריי פון

יצחק שטערן

קאוועל, קרליאווע-באגע 4

איז צוריק געפנט געווארן. קאנקורענץ-פרייון

געשיר-האנדל

רפאל צימרינג

קאוועל, ווארשאווסקא 122

גרויסער אויסוואל, ביליקע פרייון.

הסתדרות „ברית-תרומת-פטריוט” בקובל.

במוצאי שבת. II/26 ש. ז. בשעה 7 בערב תתקיים באולמי הביי"ת
(ליסטופדובה 7)

אַקדמיה חגיגית

לכבוד המשורר ד"ר יעקב כהן (למלאות 50 שנה להולדתו)

בפרוגרמה:

1. חזן	—	—	1) פתיחה.
2. אברך	—	—	2) הרצאות: א) ד"ר יעקב כהן חייו ויצירותיו
3. פינשטיין	—	—	ב) ד"ר יעקב כהן הפוליטיקאי
			3) מקהלה תזוז הנהלתו של
			4) דקלומים, מחולות.
			5) נעימה.
- המפקדה.

אכטונג!

אכטונג!

קאנצערט-באל

גדייט זיך צום גראנדישען

וועלכער קומט פאר אין קודצן אין די שיין דעקארירטע זאלן פון "בי"ת"

Drukarnia
M. WAJNBERG

Kowel, Warszawska 58.

wykonuje wszelkie roboty w zakres
drukarstwa wchodzące.

◀ **Ceny konkurencyjne.** ▶

Wydawca; Organ: „Brith-Trumpeldor” w Kowlu.

Redaktor odpowiedzialny i Admin. I. Cymring, Kowel, ul. Więzienna 6.

Drukarnia M. WAJNBERG, Kowel, Warszawska 58.